

ПОУЧЕНІЕ

ВЪ

Недѣла Бѣропостна.

На днешный день, Христіане, имамы обычай да са прощаваемы единъ съ дрѣгы, за това и този день може са нарѣчи день прощанъ.

Този обычай, свѣш., е чисто Христіанскы : зацѣто съ какво е по прилично да називамъ тѣзи всѣкы посты, ако не съ взаимно опрощаваніе? Най много презъ великы посты си непросамы отъ Бога прошка за всѣкы грѣхове, които слы сторили презъ цѣла година. Но ще ли прости Богъ нашитѣ грѣхове, додѣ не простимъ грѣхове тѣ на ближнитѣ си? Не; Той тогази ни само сичко прощава, когато и, ный самы всѣкы простимъ на дрѣгитѣ: „аще отпущаете человекѣмъ согрѣшеніа ихъ, отпущитъ и вамъ Отецъ вашъ небесный. Аще ли не отпущаете человекѣмъ согрѣшеніа ихъ, ни Отецъ вашъ небесный отпущитъ вамъ согрѣшеніа вашихъ.“ [1] Който не прощава грѣхове тѣ на ближния си, той и нищо за себѣ си еж истинно раскаява. Истинно раскаяныя грѣшникъ неможи да помни оскверненіята, като е търпѣлъ или тѣрпи отъ дрѣгы; той на ума си само едно има: грѣхове тѣ, съ които е Бога о-

(1) Мат., 6, 14—15.